

בש"פ 6163/19 - אבי ירמילוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 6163/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: אבי ירמילוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד-מ"ת
45695-07-19 מיום 10.9.2019, שניתנה על ידי כב'
השופט ד' עטר

בשם העורר: עו"ד ירון ברזילי

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ד' עטר) ב-מ"ת 45695-07-19 מיום 10.9.2019, להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע והליכים קודמים

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים שונים.

עיקרי העובדות המנויים באישום הראשון מפורטים בהחלטת ביבש"פ 6115/19 מדינת ישראל נ' בן אבו (24.9.2019) (להלן: עניין אבו). בתמצית, העורר פעל יחד עם אחר, על מנת לייבא לישראל 3.9 ק"ג של סם מסוג קוקאין, ומשכך יוחסה לו עבירה של ייבוא סם מסוכן בצוותא לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

במסגרת האישום השני, ועל פי המתואר בכתב האישום, עובר ליום 2.7.2019 גידל העורר בעציץ בביתו סם מסוג קנבוס במשקל של 171 גרם ללא היתר. בגין כך יוחסה לו עבירה של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן לפי סעיף 6 לפקודה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, במסגרתה נטען כי קיימות בידי המשיבה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר וכי קמה נגדו עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

4. בדיון שנערך ביום 10.9.2019 בבית המשפט המחוזי, הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה, וביקש לשקול את שחרורו לחלופת מעצר או את מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

בית המשפט המחוזי התרשם באופן ישיר מהמפקחים שהוצעו על ידי בא-כוח העורר, אך מצא כי בנסיבות העניין יש להורות על מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריש עד תום ההליכים נגדו, ובלשונו:

"בהינתן העבירות שביצע המשיב [העורר דנן - 'א'] מידת המעורבות בביצוען וביזמת התכנית העבריינית כמו גם דפוסי ההסתרה והמניפולציה, היעדר הגבולות ומכלול האמור בתסקיר המעצר, ובשים לב לכך כי המדובר בעבירות הניתנות לביצוע גם מתוך תחומי הבית, לא מצאתי כי יש בפיקוח המוצע כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ודינו להיעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו".

על החלטה זו מופנה הערר שלפניי.

טענות הצדדים בערר

5. לטענת העורר, שגה בית המשפט המחוזי משלא הורה על שחרורו לחלופת מעצר או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

לשיטתו, החלק המיוחס לו בכתב האישום באשר לביצוע עבירת ייבוא סם מסוכן הינו מצומצם, ומתמצה בתיווך בין המעורבים בביצוע העבירה במקרה דנן.

6. מנגד, בדיון לפני התנגדה באת-כוח המשיבה לערר.

לטענתה, לעורר היה תפקיד דומיננטי בתכנית ייבוא הסם המסוכן, אשר בא לידי ביטוי בין היתר בכך שיצר קשר ישיר עם קטין וצעיר נוסף והדיחם לפעול למימוש התכנית. עוד נטען, כי תסקיר המעצרה שלילי שהוגש בעניינו של העורר אינו מצדיק את שחרורו לחלופת מעצר או את מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

7. דין הערר להידחות.

8. עבירות סמים מהסוג המיוחס לעורר מקימות חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

משכך, ולמעט מקרים חריגים ויוצאי דופן, יורה בית המשפט על מעצר נאשם בעבירות אלה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מאחורי סורג וברית, וזאת אף כאשר מדובר בנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי.

9. בנסיבות המקרה דן אני סבור כי עניינו של העורר נופל בגדר אותם מקרים חריגים, המצדיקים את שחרורו לחלופת מעצר או מעצרו בפיקוח אלקטרוני, חלף מעצרו מאחורי סורג וברית.

עיון בכתב האישום מעלה כי לעורר מיוחס חלק מרכזי בביצוע עבירת ייבוא סם מסוכן, תוך שהדיח בעצמוקטין וצעיר נוסף להשתלב בתכנית הייבוא, באופן המלמד על המסוכנות הנשקפת ממנו.

על מסוכנות זו ניתן ללמוד אף מתסקיר המעצר מיום 5.9.2019, במסגרתו ציין שירות המבחן כינגד העורר עומדת הרשעה קודמת בגין עבירת סמים, וכי הוא מחזיק ב"עמדות מקלות ביחס לחוק ובפרט בכל הקשור לסמים"; נעדר גבולות פנימיים יציבים; פועל בדפוסי הסתרה ומניפולציה מול סביבתו; וקיים סיכון שיבצע עבירות נוספות בעתיד.

בנסיבות אלה, לא שוכנעתי כי יש בחלופת מעצר או במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין את מסוכנותו של העורר, אשר גם בתנאים אלה עלול להמשיך במעשיו תוך שימוש באמצעי תקשורת ועל ידי אחרים, ובנסתר מעיני המפקחים (וראו החלטתי בעניין אבו).

10. אשר על כן, הערר נדחה. אני מורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ג' בתשרי התש"פ (2.10.2019).

שופט
עמוד 3

